

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในยุคบรรจบพบกันลูกได้รับความรู้ใหม่และพิเศษสุด ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดง ไม่มีบทบาทของใครจะเหมือนกับของคนอื่น
- คำถาม:** ลูกๆ นักรบทางจิตได้รับวิธีใดเพื่อที่จะเอาชนะมายุ?
- คำตอบ:** โอ้ นักรบทางจิต จงทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ! กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! ตั้งแต่เข้าประตูและฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและลูกจะได้รับชัยชนะเหนือมายุ ลูกจะปลอดภัยจากการมีความคิดประเภทที่ผิดใดๆ วิธีการอันแสนหวานของการจดจำระลึกถึงจะทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายุ
- เพลง:** พายุจะสามารถทำอะไรกับผู้ที่มิมีมิตรร่วมทางเป็นพระเจ้าได้?

โอมชานติ เพลงนี้แต่งขึ้นโดยมนุษย์ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของเพลงนี้เลย ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงสรรเสริญและร้องเพลงแห่งความรักและเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญมากมาย ลูกๆ ไม่ต้องร้องเพลงสรรเสริญใคร ลูกๆ ไม่เคยสรรเสริญพ่อของพวกเขา พ่อรู้ว่าเราเป็นลูกของท่าน และลูกก็รู้ว่าท่านคือบิดาของเรา เวลานี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็ยังคงจดจำท่านอยู่เรื่อยๆ พวกเขาพูดกับพระเจ้าว่า: โอ้บิดา! ชื่อของท่านคือชีพบบา เช่นที่เราเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นชีพบบาก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดและท่านเรียกว่าผู้ที่สูงสุด เราเป็นลูกของท่าน ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน สถานที่อยู่อาศัยของท่านอยู่ที่ไหน? ในอาณาเขตสูงสุด ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณเป็นนักแสดง ลูกรู้ว่านักแสดงทั้งหมดในละครนั้นตามลำดับกันไป, แต่ละคนได้รับเงินเดือนตามบทบาทของเขา ดวงวิญญาณทั้งหมดที่อาศัยอยู่ที่นั่นคือนักแสดง อย่างไรก็ตามแต่ละคนได้รับบทบาทตามลำดับกันไป พ่อทางจิตหนึ่งและอธิบายว่าจิตวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกอยู่ในพวกเขาอย่างไร สองดวงวิญญาณไม่สามารถมีบทบาทเดียวกัน ไม่ใช่ทุกคนสามารถมีพลังกำลังเดียวกัน ลูกรู้ว่าบทบาทที่ดีที่สุดคือบทบาทของผู้ที่เข้ามาในสายลูกประจำของรูตราของชีวก่อน นักแสดงที่ดีมากในละครได้รับการยกย่องอย่างมาก ผู้คนไปที่นั่นเพื่อดูพวกเขา ที่นั่นคือละครที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อผู้เดียวอยู่ที่จุดสูงสุดของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกแม้กระทั่งพูดได้ว่าท่านคือนักแสดงที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เป็นผู้สร้างและผู้กำกับ นักแสดงและผู้กำกับอื่นๆ ทั้งหมดมีขีดจำกัด พวกเขาทั้งหมดได้รับบทบาทเล็กๆ ของพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงพูดว่านั่นเป็นบทบาทของบุคคลนั้น พ่อพูดว่า: บทบาททั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้อธิบายแล้วว่าในยุคทองทุกคนมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ที่นี้ในยุคเหล็กพวกเขาไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาก็ไม่รู้จักพ่อ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกก็รู้จักพ่อด้วยเช่นกัน ลูกบราห์มินกำลังได้รับความรู้ที่พิเศษสุด ลูกรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นนักแสดงอย่างไร ทุกคนได้รับบทบาทของตนเอง ไม่สามารถมีสองดวงวิญญาณที่สามารถมีบทบาทเดียวกันได้ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาททั้งหมดที่บันทึกอยู่ในตัวเขา ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่มีบทบาทในละคร เป็นดวงวิญญาณที่รับบทบาทที่ดี ดวงวิญญาณพูดว่า “ฉันเป็นผู้ว่าราชการ” หรือ “ฉันเป็นผู้นั้น” อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและพวกเขาต้องละวางและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีใครที่นั่นรู้จักพระเจ้า ในเวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่ง ลูกบราห์มินนั้นสูงส่งกว่าบุตรและเทพ บราห์มินมากมายที่กลายเป็นสิ่งนี้มาจากไหน? คนนับแสนมาที่นิทรรศการ และผู้ที่รับความรู้และเข้าใจความรู้นี้อย่างดีมากก็กลายเป็นปวงประชา ราชวงศ์ละองค์นั้นมีปวงประชามากมาย ลูกกำลังสร้างปวงประชามากมาย บางคนเข้าใจความรู้นี้จากโปรเจกเตอร์และนิทรรศการและกลายเป็นดีมาก พวกเขาเรียนรู้ทุกสิ่งและมีโยคะด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเขาจะปรากฏออกมาเรื่อยๆ ปวงประชาจะปรากฏออกมา คนที่มั่งคั่ง ราชินี และผู้ที่ยากจนทั้งหมดจะปรากฏตัวขึ้น มีเจ้าชายเจ้าหญิงมากมาย เจ้าชายและเจ้าหญิงต้องถูกสร้างขึ้นสำหรับยุคทองและยุคเงิน จะไม่มีเพียงแค่ 8 หรือ 108 ในพวกเขา พวกเขาทั้งหมดกำลังถูกสร้างขึ้นเวลานี้ ลูกยังคงทำงานรับใช้ต่อไป นี้ไม่มีอะไรใหม่ ฟังก์ชันการดำเนินงานของลูกไม่มีอะไรใหม่ ลูกเคยทำสิ่งนี้มาหลายต่อหลายครั้งแล้ว ในยุคบรรจบพบกัน ลูกทำธุรกิจนี้เท่านั้น จะทำอะไรอีกไหม? พ่อมาเพื่อจะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ทุกสิ่งเป็นไปตามลำดับ ทุกคนก็พูดถึงใครบางคนที่ทำให้คำบรรยายที่ดีกว่า คนนั้นคนนี้ให้คำบรรยายที่ดีมาก และแล้วเมื่อเขาได้ยินคนอื่น พวกเขาก็พูดว่าคนแรกนั้นเคยอธิบายได้ดีมาก และถ้าคนที่สามดีกว่าสองคนนั้น พวกเขาก็พูดว่า “คนนี้ดีกว่าสองคนนั้น” ลูก

ต้องเพียรพยายามนำหน้าผู้อื่นในแต่ละประเด็น ผู้ที่ฉลาดก็จะยกมือของเขาในทันทีที่จะให้คำบรรยาย ลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกก็จะกลายเป็นรถไฟเหาะ (รถไฟด่วน) มาม่าเป็นรถไฟด่วนพิเศษ ลูกไม่สามารถรู้เกี่ยวกับบาบาได้เพราะท่านทั้งสองอยู่ด้วยกัน ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าคนไหนกำลังพูด ลูกต้องคิดว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายอยู่เสมอ ทั้งบ๊พและดาดานันรูดีแต่ท่านคือผู้เดียวที่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ภายนอกท่านก็พูดว่า: คนนี้ฉลาดมาก ผู้เป็นพ่อพอใจที่ได้ยินคำยกย่อง เมื่อลูกของใครบางคนศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้รับสถานภาพที่สูง พ่อของเขาก็เข้าใจว่าลูกชายของเขาจะประกาศชื่อเสียงของเขา เราสามารถเข้าใจได้ว่าเมื่อใดที่ลูกคนนั้นคนนั้นฉลาดในงานรับใช้ทางจิตนี้ สิ่งหลักในการบรรยายคือการอธิบายศาสนาของพ่อ บาบาได้ยกตัวอย่างของใครบางคนที่มีลูกห้าคน แต่เมื่อเขาถูกถามว่าเขามีลูกกี่คน เขาก็ตอบว่าเขามีลูกสองคน อีกคนหนึ่งก็พูดกับเขาว่า: แต่คุณมีลูกห้าคน! แล้วเขาก็ตอบว่า: แต่ฉันมีลูกที่มีค่าเพียงสองคนเท่านั้น! ก็เหมือนกันกับที่นี่ มีลูกๆ มากมาย พ่อพูดว่า: ลูกสาวคนนี้ ดอกเตอร์เนอร์มาละนี่ดีมาก เธออธิบายให้กับพ่อทางร่างของเธอด้วยความรักเป็นอย่างมากและทำให้เขาเปิดศูนย์ให้เธอ นี่คือนางรับใช้ของบาร์ต ลูกกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ รวั้นได้ทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นนรก ไม่ใช่เพียงแค่อัสตาเดียวที่อยู่ในกรงขัง แต่ลูกทั้งหมดคือสัตว์ที่อยู่ในกรงขังของราวัน พวกเขาได้เขียนเรื่องราวมากมายในคัมภีร์ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ในละครด้วยกัน ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่ผ่านมาตั้งแต่ยุคทองจะเกิดซ้ำรอย ลูกกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาและเปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกกลายเป็นยุคทองก่อนแล้วจึงยุคเหล็ก ในยุคทองเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศา อาณาจักรของรามคือจันทราวาศ ในเวลานี้ลูกทั้งหมดเป็นนักรบทางจิต ผู้ที่ไปสู่สนามรบลูกเรียกว่านักรบ ลูกเป็นนักรบทางจิตในขณะที่คนอื่นเป็นนักรบทางร่าง การต่อสู้และการรบราของพวกเขาคือไปด้วยพลังทางกายภาพ ในตอนเริ่มต้นพวกเขามีการต่อสู้ตัวต่อตัว พวกเขาจะต่อสู้กันเองและหนึ่งในนั้นจะได้รับชัยชนะ เวลานี้พวกเขาได้สร้างระเบิด ฯลฯ ลูกเป็นนักรบและพวกเขาก็เป็นนักรบเช่นกัน ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายาโดยการทำตามศรัทธา ลูกเป็นนักรบทางจิต เป็นจิตวิญญาณที่ทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของร่างกาย พ่อมาและสอนจิตวิญญาณ: ลูกๆ เมื่อลูกจดจำพ่อ มายาจะไม่กินลูก บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไม่มีความคิดที่ผิด โดยการจดจำระลึกถึงพ่อก็จะมีความสุขเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงบอกให้ลูกฝึกฝนสิ่งนี้ในตอนเช้าตรู่: บาบา ท่านอ่อนหวานมาก! เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า“บาบา!” พ่อได้ให้การตระหนักรู้แก่ลูกแล้ว: พ่อคือพ่อของลูก พ่อได้มาเพื่อบอกลูกเกี่ยวกับความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ที่กลับหัว นี่คือนอกมนุษย์ของศาสนาที่มีความหลากหลาย สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นการละเล่นที่หลากหลาย พ่อได้อธิบายว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้มนุษย์นี้ ผู้คนจดจำท่าน บางคนก็เป็นของต้นไม้หนึ่งและคนอื่นเป็นของต้นไม้อื่น พวกเขายังคงปรากฏตัวขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับกันไป ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว มีคำกล่าวว่าคุณนั้นผู้นี้ได้ถูกส่งไปเป็นผู้ก่อตั้งศาสนานั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครถูกส่งไปจากที่นั่น ทั้งหมดนี้ซ้ำรอยตามละคร เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งศาสนาและอาณาจักรด้วยกัน ไม่มีใครในโลกรู้อะไร เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน เปลวไฟของการทำลายต้องปรากฏออกมา นี่คือนิพพานของความรู้ของชีพบาบา พวกเขาได้ให้ข้อรูตร้ากับไฟนี้ ลูกๆ บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านประชาบิดา บราห์มา ลูกนั้นสูงสุด ช่วงอายุอื่นๆ นั้นปรากฏขึ้นภายหลัง ในความเป็นจริงทั้งหมดคือลูกๆ ของบราห์มา บราห์มาถูกเรียกว่าปู่ของปู่ของปู่ มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ ที่มาก่อนคือบราห์มาที่สูงที่สุดและแล้วต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่เหลือนั้นก็ขยายตัว ผู้คนก็ถามว่าพระเจ้าสร้างโลกอย่างไร สิ่งสร้างนั้นอยู่ที่นั่น เมื่อพวกเขาอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ พวกเขาเรียกร้องเรียกหาท่าน ท่านมาและทำให้โลกที่ไม่มีความสุขนั้นมีความสุข เหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกร้องเรียกหา: โอ ผู้ซึ่งจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขได้โปรดมา! พวกเขาได้เก็บชื่อฮาริวารไว้ ฮาริวารหมายถึง “ประตูลู่พระเจ้า” คงคาที่ไหลมาจากที่นั่น พวกเขาเชื่อว่าด้วยการอาบในคงคาพวกเขาจะสามารถผ่านประตูลู่พระเจ้าได้ แต่ประตูลู่พระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขาพูดถึงกฤษณะในวิธีนี้ เป็นชีพบาบาที่เป็นพระเจ้าเป็นประตูลู่ ท่านคือผู้ซึ่งจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ก่อนอื่นลูกต้องไปบ้าน เวลานี้ลูกๆ รู้เกี่ยวกับพ่อและบ้านของลูก บัลลังก์ของพ่อนั้นสูงกว่าเล็กน้อย ในลูกประคำก็มีดอกไม้ (กุ) และลูกปิดคู้อยู่เบื้องล่างนั้น และแล้วพวกเขาก็พูดถึงลูกประคำของรูตร้า และแล้วลูกประคำของรูตร้ากลายเป็นลูกประคำของวิษณุ ผู้ที่กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุและแล้วก็ปกครองในแผ่นดินวิษณุ ไม่ได้มีลูกประคำของบราห์มิน เพราะสิ่งนั้นเผาแต่ชาติตอนครั้งแล้วครั้งเล่า พ่ออธิบาย: ทุกสิ่งนั้นตามลำดับกันไป วันนี้ลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างดีแต่วันพรุ่งนี้ก็จะมีความทุกข์และลูกก็อยู่อย่างหย่อนยาน พ่อพูดว่า: บางคนก็เป็นของพ่อ พวกเขาประหลาดใจในความรู้ที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาพูดถึงความรู้ พวกเขาแม้กระทั่งเข้าถ้ำและพวกเขาก็ได้ถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำ และแล้วพวกเขานั้นก็หันห่างไปอย่างแท้จริงและดังนั้นจึงกลายเป็นสัปเหร่อ ดังนั้นจะสามารถมีการสร้างลูกประคำขึ้นมาได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่าลูกประคำของบราห์มินไม่สามารถสร้างขึ้นได้ ลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาในนัยยะต่างจากลูกประคำของรูตร้า ในลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธา มีรานั้นคือคนหลักของฝ่ายหญิงและนาราดนั้นเป็นของฝ่ายชาย นี่คือนัยยะของรูตร้า เพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อ

มาและประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก พ่อพูดว่า: เตะนรกออกไปและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์ที่ราวันได้ขโมยไปจากลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก ท่านรู้ถึงคัมภีร์และการจารึกแสวงบุญทั้งหมด ท่านคือเมล็ด มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของยุคทอง นั้นเคยเป็นเช่นไรก่อนที่จะพวกเขาจะมีชีวิตอยู่? แน่นอนนี้ต้องเคยเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กเมื่อมียุคบรรจบพบกันซึ่งต่อมากลายเป็นสวรรค์ พ่อเน้นเรียกว่าผู้สร้างสวรรค์ ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาได้รับมรดกของเขาจากใคร? จากพ่อ, ผู้สร้างสวรรค์ นี่คือมรดกของพ่อ ลูกสามารถถามใครก็ตามว่าลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิในอาณาจักรที่พวกเขาเคยมีในยุคทองอย่างไรและจะไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ แม้กระทั่งดาตันก็พูดว่า: พ่อไม่รู้สิ่งนี้ พ่อเคยกราบไหว้บูชาพวกเขา แต่พ่อไม่ได้รับสิ่งใด เวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกศึกษาราชายะในยุคบรรจบพบกัน ราชาโยคะนั้นลูกกล่าวถึงในกิตะ ราชาโยคะไม่ได้ลูกกล่าวถึงในที่ใดๆนอกเหนือจากในกิตะ พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พระเจ้าได้มาและได้ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ คัมภีร์หลักของบารัตคือกิตะ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่กิตะได้ถูกสร้างขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ผู้ที่เคยได้รับอาณาจักรก็สูญเสียอาณาจักรและอยู่อย่างตาโมประธานและไม่มีความสุข นี่เป็นอาณาจักรของราวัน นี่เป็นเรื่องราวของทั้งบารัต บารัตนั้นรอบด้าน (คงอยู่ตลอดเวลา) ทั้งหมดนั้นมาภายหลัง พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความลับของ 84 ชาดิเกิด 5000 ปีที่แล้วลูกเคยเป็นเทพ ลูกนั้นไม่รู้แม้กระทั่งเกี่ยวกับการเกิดของลูก โอ ผู้คนของบารัต พ่อมาในเวลาสุดท้าย หากท่านจะมาในตอนเริ่มต้น ท่านจะสามารถให้ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบแก่ลูกได้อย่างไร? หากประชากรโลกไม่ได้ขยายตัว ท่านจะสามารถอธิบายสิ่งนั้นได้อย่างไร? ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ แน่นอนที่ท่านต้องมาในตอนสุดท้ายเพื่อพูดความรู้ ท่านจะสามารถบอกอะไรแก่ลูกในตอนเริ่มต้น? ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือมหาวิทยาลัยของรัฐบาลพันดาฟ เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พวกเขาได้นั่งลงและแสดงกองทัพของยาดาวาส ฆราวาสและพันดาวาส พ่ออธิบายว่า: ยาดาวาสและฆราวาสนั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในแมวและสุนัข อย่างไรก็ตาม พันดาวาสมีสติปัญญาที่มีความรัก มิตรร่วมทางของพันดาวาสคือพระเจ้าตัวท่านเอง พันดาวาสหมายถึงผู้นำทางทางจิต เขาเหล่านั้นคือผู้นำทางทางร่าง ในขณะที่ลูกคือผู้นำทางทางจิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ

บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเล่นบทบาทของนักแสดงเอกในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง ดังนั้นอย่าได้เปรียบเทียบบทบาทของลูกกับของคนอื่น

2. ตื่นแต่เช้าตรู่และพูดกับตนเอง ฝึกฝนการอยู่อย่างแยกห่างจากอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก บาบาท่านอ่อนหวานมาก! ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่เรา

พร: ขอให้ลูกอยู่ห่างจากจิตสำนึกที่เป็นร่างและกลิ่นเหม็นของร่างกายอยู่เสมอ และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในอินทราภัทร
กล่าวกันว่า ไม่มีมนุษย์ มีเพียงเทวดานางฟ้าเท่านั้นที่สามารถอาศัยอยู่ในอินทราภัทรได้ มนุษย์หมายถึงคนที่ไม่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แต่เป็นร่างกาย ดังนั้นจงโยนไปให้ห่างจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง, โลกเก่าของร่างกาย และความสัมพันธ์เก่า อยู่เสมอ อย่าให้กลิ่นเหม็นของการเป็นมนุษย์แม้แต่หน่อย จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้ปีกแห่งความรู้และโยคะของลูกแข็งแกร่งแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในอินทราภัทร

คติพจน์: เพียงผู้ที่ใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติอย่างมีค่าและเพิ่มสมบัติทั้งหมดของพวกเขาเท่านั้นที่รู้คิด

*** โอม ชานติ ***